

LIT.: C. Fisković, Zadarski majstori u Dubrovniku tokom 14. stoljeća, Anali—Dubrovnik, 1953, 2. — Isti, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955, str. 34.

NIKOLA MODRUŠKI (Nicolaus Modrussiensis), biskup, humanistički pisac i bibliofil (Majine u Boki kotorskoj, 1427 — Rim, 1480). Bio je biskup senjski (1457 — 60) i modruški (1461 — 80), papinski poslanik na bos. i na ug. dvoru, a posljednje godine života proveo je većinom u Italiji (Viterbo, Ascoli, Rim, Perugia, Spoleto). Veliki prijatelj književnosti i sam je napisao osam djela. Njegov pogrebni govor o Petru kardinalu Sv. Siksta (*Oratio in funere Petri cardinalis s. Sixti*) prvo je tiskano djelo jednoga našeg autora (Rim 1474). Skupio je zbirku od osamdesetak dragocjenih srednjovj. i humanističkih kodeksa koji se danas nalaze u Rimu (Biblioteca Angelica).

LIT.: C. Frani, Evasio Leone e le sue ricerche intorno a Nicolo vescovo Modrussiese, La bibliofilia (Firenze), 1916 — 17. — N. Žic, Najstarija inkunabula hrvatskoga autora, Nastavni vjesnik, 1932 — 33. — Isti, Kodeksi modruškog biskupa Nikole, ibid. — Isti, Knjižnica modruškog biskupa Nikole, ibid. Š. Ju.

NIKOLANCI, Mladen, arheolog (Stari Grad na Hvaru, 21. VIII. 1916). Studirao na Filozofskome fakultetu u Zagrebu. Od 1947. radio u Arheološkom muzeju u Splitu, 1972 — 77. direktor Centra za zaštitu kulturne baštine otoka Hvara. Bavi se antičkom arheologijom, osobito grčkom arhaikom. Iskapao na otoku Visu (Issa).

BIBL.: Neki pomorski predmeti i spomenici iz srednje Dalmacije, VJAH, 1953; Nove grčke kacige i knemide u Dalmaciji, ibid., 1959; Helenistička nekropola Isse, ibid., 1961 — 62; Arhaiski import u Dalmaciji, ibid., 1966; Maloazijski import u istočnom Jadranu, u knjizi: Jadranska obala u protohistoriji, Zagreb 1972; Epigraphica graeca nova et vetera in Dalmatia reperta, Diadora, 1980; Postrema opera, VJAH, 1989. B. Čk.

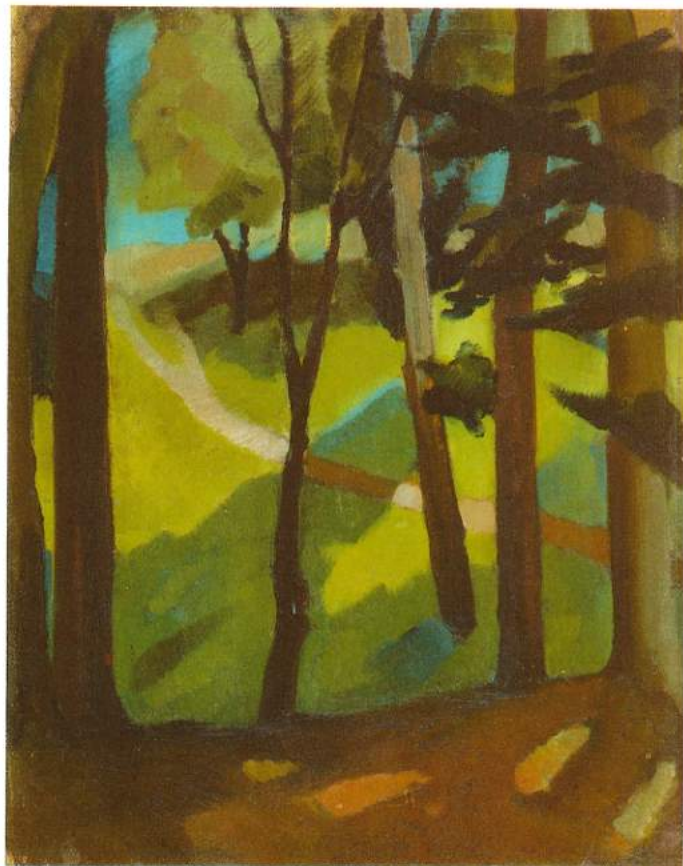
NIKOLA PADOVANAC, graditelj iz Padove (XIV. st.). U Dubrovniku boravio dvadesetak godina. God. 1342. prekrpio je svodom Menčetićeve crkvice na obali u Gružu, 1349. dovršio crkvu Sv. Andrije. S nekim dubrovačkim graditeljima gradio je i kuće.

LIT.: C. Fisković, Prvi poznati dubrovački graditelji, Dubrovnik 1955, str. 65.

NIKOLA VLADANOV, slikar u Šibeniku, spominje se 1409 — 66. God. 1409. slika raspelo za šibensku dominikansku crkvu, a te se godine spominje i njegovo putovanje u Veneciju radi nekih drvorezbarskih radova; 1419. izvodi poliptih za klesara Mihovila Cipila, a 1432. još jedan za crkvu Sv. Trojstva. God. 1434. spominje se pri pogodbi za poliptih u crkvi Sv. Franje, a 1443. obavlja neke radove na jednoj slici za dominikance. — Jedino mu je uočavano djelo poliptih slika za crkvu Sv. Grgura koji se datira u razdoblje 1419 — 32 (izložen u zbirci crkv. umjetnina u crkvi Sv. Barbare u Šibeniku). Po stilskim obilježjima poliptih se veže za venecijansko slikarstvo kraja XIV. i poč. XV. st. a niz osobitosti i određena pučka crta odaju njegovu pripadnost dalmatinskoj slikarskoj sredini.

LIT.: K. Prijatelj, Prilozi poznavanju zadarskog i šibenskog slikarstva XV. stoljeća, Prilozi — Dalmacija, 1954. — Isti, Dalmatinsko slikarstvo 15. i 16. stoljeća, Zagreb 1983. — Isti, Neobjelodanjene slike «Bogorodice s djetetom» Nikole Vladanova, Prilozi — Dalmacija, 1988. R.

NIKOLIĆ-PODRINSKA, Vera, slikarica (Zagreb, 8. XI. 1886 — 28. III. 1972). Studirala slikarstvo na Akademiji u Zagrebu (1910 — 14, O. Iveković), u Beču (1915 — 16) i Parizu (1926 — 28, A. Lhote). U početku slikala u stilu realizma (*Glava sestre Dagmar*, 1917) i postimpresionizma (*Rasinja*, 1917; *Žene u prešnici*, 1922); njezini potonji radovi imaju

V. NIKOLIĆ-PODRINSKA, *Šumski put*. Zagreb, Zbirka Kovačić

oznake postkubizma (*Mrtva priroda s jabukom i knjigom*, 1925; *Dečko u zelenom*, 1925; *Akt*, 1927). Uglavnom je slikala plohama čiste boje oblikujući kubične volumene (*Motiv iz Engleske*, 1936; *Žena s djetetom*, oko 1940; *Davos*, 1947; *Novi Vinodolski*, 1959; *Novljanski poštar Anton*, 1964; *More i hridi*, 1968). Radila je ilustracije za novine i časopise i za svoj putopis *Od Zagreba do Bangkoka* (Zagreb 1955). Izlagala je u Zagrebu (1917, 1939, 1951, 1961, 1971), Novom Vinodolskom (1954), Washingtonu i Clevelandu (1965), Samoboru (1967), Karlovcu (1972).

LIT.: J. Depolo, Na čvrstim principima suvremene umjetnosti, Vjesnik, 14. XI. 1966. — V. Maleković, Kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, I, Zagreb 1987. — Vera barunica Nikolić-Podrinska, 1886 — 1872 (katalog), Zagreb 1993. R.

NIKOLIN, Krile (Kristofor) → ANTUNOVIĆ, KRISTOFOR NIKOLIN

NIKŠIĆ, Radovan, arhitekt (Karlovac, 31. V. 1920 — Zagreb, 1. III. 1987). Diplomirao 1943. na Tehničkom fakultetu u Zagrebu; doktorirao 1978 (*Komunikacije — konstruktivni i oblikovni element arhitekture*). Od 1966.

R. NIKŠIĆ i N. KUČAN, zgrada Otvorenoga sveučilišta u Zagrebu

